

Zmiana ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska

Obok zmiany ustawy o ochronie przyrody, rozporządzenia OOS, kodeksu cywilnego i prawa budowlanego, zmiana ustawy OOS stanowi element pakietu zmian forsowanych przez nartobiznes, których celem jest ułatwienie realizacji narciarskich w Polsce.

[Głównym celem zmiany ustawy OOS](#) jest ograniczenie uprawnień organizacji społecznych w procedurach decyzyjnych w ochronie środowiska naturalnego.

Projekt zakłada:

- możliwość wyłączenia organizacji ekologicznych z udziału w postępowaniu np. na wniosek inwestora, pod zarzutem działania w „złej wierze”. Za takowe autor projektu uważa działania zgodnie z prawem – składanie zastrzeżeń natury formalnej w ostatnim dniu terminu na składanie uwag.
- w przypadku potwierdzenia przez organ prowadzący postępowanie (czyli np. przez wójta), że dana organizacja działa „w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami lub w złej wierze”, organ ten występuje o wykreślenie organizacji z Krajowego Rejestru Sądowego lub o orzeczenie na okres od 12 miesięcy do 5 lat zakazu brania udziału w postępowaniach administracyjnych i sądowych.

Projekt narusza podstawową zasadę społeczeństwa obywatelskiego, jaką jest możliwość decydowania obywateli o sprawach, mających wpływ na jakość ich życia, nierozzerwalnie związaną ze

stanem środowiska naturalnego. Nawet dla inwestycji celu publicznego jakim są lotniska, drogi i kolej ustawodawca przyznaje społeczeństwu uprawnieniu uczestnictwa w procesach wydawania pozwoleń dla tych inwestycji. Wprowadzanie przepisów ograniczających udział społeczeństwa w postępowaniach dotyczących inwestycji narciarskich narusza podstawy demokracji i jest niczym nieuzasadnionym faworyzowaniem pewnej grupy przedsiębiorców. Projekt jest także sprzeczny z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z Dyrektywą EIA i Konwencją z Aarhus.

Tak nieprecyzyjne prawo będzie umożliwiać nadużycia w celu wyeliminowania organizacji społecznych zainteresowanych kontrolą przestrzegania prawa i wymogów ochrony środowiska w procesach administracyjnych. Odsunięcie obywateli od procesu decyzyjnego w procedurach administracyjnych i sądowych dotyczących dobra interesu publicznego spowoduje spadek jakości dokumentacji środowiskowej i wydawanych decyzji administracyjnych. Wszystko to przełoży się na stan ojczystej przyrody i zagrozi konsekwencjami ze strony Komisji Europejskiej oraz Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus.

Projekt wniesiony pod obrady sejmu w maju 2015 r. przez Komisję Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki. Po wyborach parlamentarnych w październiku 2015 r. prace nad projektem przerwano. Z uwagi na powracające próby ograniczenia udziału organizacji ekologicznych w postępowaniach dotyczących rozwoju stacji narciarskich, zagrożenie zmiany ustawy OOS jest w dalszym ciągu realne.